

In georganiseerd verband golfen

Door de
ogen van het
Nederlands
Golfmuseum
AFLEVERING 4

NEDERLANDS
GOLF
MUSEUM

Jazeker, ook golfen in clubverband is georganiseerd, maar ik trek het hier breder. Breder nog dan de regionale en nationale vrouwencompetities en de nationale vrouwenkampioenschappen, die elk land wel heeft, zowel voor amateurs als voor professionals. Grensoverschrijdend.

De mannelijke dominantie in golf was groot en hardnekkig, maar vrouwen kwamen voor zichzelf op. Werd in 1901 door mannelijke golfprofessionals de Professional Golfers' Association (PGA) opgericht, vrouwen hadden al eerder afscheid genomen van hun weinig benijdenswaardige positie van onbestorven golfweduwe. Terwijl manlief volledig opging in dat stoude, boeiende spel dat men golf noemde, werd in 1893 in het Verenigd Koninkrijk door Issette Pearson de eerste golforganisatie voor vrouwen opgericht, de Ladies' Golf Union (LGU). Luttele jaren later, in 1897, volgden golfsters in Amerika met de oprichting van de American Ladies Golf Association (ALGA). Beide organisaties hadden als doel om vrouwen voor golf te interesseren en meer structuur aan te brengen in wedstrijden en competities – en niet zonder succes. Ze waren belangrijk voor de ontwikkeling van het vrouwengolf.

ALGA legde de grondslag voor de oprichting van de Women's Professional Golf Association (WPGA) in 1944 (die haar activiteiten in 1949 stopzette) en de Ladies Professional Golf Association (LPGA), in 1950 opgericht door dertien speelsters. De Amerikaanse LPGA is verantwoordelijk voor de opleidingen van professionals en voor de organisatie van vrouwentoernooien

in de LPGA Tour. Het is de oudste nog actieve sportorganisatie in de Verenigde Staten voor vrouwelijke professionals.

Nog voordat in Amerika de WPGA en de LPGA werden opgericht, werd het Nederlandsch Golf Comité in 1937 verrijkt met een Damescomité. In hetzelfde jaar was Nederland een van de elf oprichters van de European Golf Association (EGA).

De steeds prominenter rol die de vrouwenbeweging in de golfwereld opeiste, leidde in 1978 tot de oprichting van de Women's Professional Golfers Association (eveneens afgekort tot WPGA) door de PGA van Groot-Brittannië en Ierland. Een jaar later had de WPGA een tour met twaalf

toernooien op de kalender staan. En natuurlijk werd de WPGA een erkend onderdeel van de overkoepelende PGA. Maar door gebrek aan middelen en sponsors presteerde de tour niet naar verwachting. Toen in 1981 ook de belangrijkste sponsor zich terugtrok (Carlsberg), leek de WPGA vrijwel ter ziele te zijn.

In 1988 besloten de leden van de tour om een onafhankelijke organisatie te vormen: de Women Professional Golfers' European Tour Limited – een hele mond vol. De nieuwe organisatie verhuisde van het hoofdkwartier van de PGA in The Belfry Golf Club in Wishaw naar The Tytherington Club in Cheshire. In 1998 werd de naam omgedoopt tot de European Ladies' Professional Golf Association Limited. Nog steeds een hele mond vol inderdaad, en in juli 2000 werd het de Ladies European Tour (LET). En zo heet de tour nog steeds, sinds 2008 residerende in de Buckinghamshire Golf Club in Denham.

De LET is het belangrijkste Europese toernooicircuit voor vrouwelijke professionals en voor velen een springplank naar de Amerikaanse LPGA Tour, waar de wereldtoppers spelen. Wedstrijden van de LET vinden niet alleen in Europa plaats, maar ook in Australië, Azië en het Midden-Oosten.

Hoe verging het de golfende vrouwen in Nederland? Je leest het in het volgende nummer van Golfers Magazine.

► In aanloop naar de Solheim Cup van 2026 op Bernardus Golf neemt het Nederlands Golfmuseum (golfmuseum.nl) je in zestien afleveringen mee langs de geschiedenis van vrouwengolf.

► Vrouwen hadden al vroeg hun eigen wedstrijden en golforganisaties.